Uitspraak Geschillencommissie Kifid nr. 2026-0157

(mr. R. Imhof, voorzitter, A.H.J. Alfrink, mr. A.J. van Putten, leden en mr. A.M.C. Dello, secretaris)

Datum uitspraak	16 februari 2026
Klacht van	De consument
Tegen	ASN Bank N.V. h.o.d.n. DBV Finance, gevestigd te Utrecht, verder te noemen de bank
Aard uitspraak	Bindend advies
Uitkomst	Vordering afgewezen
Bijlage	Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Samenvatting

BKR-registratie. De consument maakt bezwaar tegen de door de bank geplaatste BKR-registratie (een bijzonderheidscode 3 met een werkelijke einddatum 6 augustus 2024) in het CKI van het BKR. Zij stelt dat deze BKR-registratie disproportioneel is en verzoekt om verwijdering daarvan. De commissie heeft een belangenafweging gemaakt tussen enerzijds de belangen bij handhaving van de BKR-registratie en anderzijds het belang van de consument bij verwijdering daarvan. De uitkomst van de belangenafweging is dat de belangen van de bank zwaarder wegen dan de belangen van de consument. Dat komt mede doordat er nog geen anderhalf jaar van de bewaartermijn van vijf jaar is verstreken en de commissie niet is gebleken dat de financiële situatie van de consument al structureel stabiel is, er sprake was van een langdurige problematische schuldensituatie en zij geen urgent noodzakelijk belang heeft. De vordering wordt afgewezen.

1. Procedure

1.1 De behandelend commissie, verder te noemen de commissie, beslist op basis van het reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) de aanvullende stukken van de consument; 3) het verweerschrift van de bank; 4) de repliek van de consument; 5) de dupliek van de bank; 6) het verzoek van de bank aan de consument na de hoorzitting om aanvullende stukken en 7) de reactie daarop van de consument.

1.2 De consument is in deze zaak vertegenwoordigd door professioneel gemachtigde de heer [naam 1], financieel adviseur.

1.3 Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op 4 december 2025. Op de hoorzitting was de consument aanwezig, samen met haar vertegenwoordiger. Namens de bank waren aanwezig: mevrouw [naam 2] en de heer [naam 3], beiden behandelaar beroepszaken.

1.4 De consument en de bank hebben gekozen voor een bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 Op 2 mei 2005 heeft de consument met haar toenmalige partner (hierna: de ex-partner) bij de bank een hypothecaire lening afgesloten van € 262.500, - (hierna: de lening). Op de lening zijn onder andere de "Leningsvoorwaarden DBV Levensverzekeringsmaatschappij N.V. juni 2004" van toepassing verklaard.

2.2 Vanaf 2009 zijn er regelmatig achterstanden in de betaling van de maandtermijnen van de lening. In datzelfde jaar is de relatie van de consument met de ex-partner geëindigd en is zij in 2010 met haar kinderen verhuisd naar een huurwoning. De consument en de ex-partner hebben toen de gezamenlijke woning (hierna: de woning) via een makelaar te koop aangeboden voor een vraagprijs van € 275.000,-. In de periode die volgde was de vordering van de bank in behandeling bij een gerechtsdeurwaarder.

2.3 In maart 2012 heeft de bank met de consument een betalingsregeling afgesproken van € 250,- per maand. De woning was toen nog niet verkocht. De vraagprijs bedroeg op dat moment € 249.000,-. Medio 2013 stond de woning inmiddels drie jaar te koop. Wegens het oplopen van de schuld, heeft de bank toen voorgesteld de verkoop van de woning middels een volmacht van de consument en de ex-partner over te nemen. In het najaar van 2013 zijn de consument en de ex-partner met dit voorstel akkoord gegaan. De bank heeft ingestemd met het voorstel van de verkopend makelaar met een vraagprijs van € 200.000,-.

2.4 In deze periode is de ex-partner toegetreden tot een wettelijk schuldhulptraject (hierna: WSNP-traject). De ex-partner heeft dit traject op 20 december 2016 succesvol afgerond. De bank heeft toen op naam van de ex-partner een bijzonderheidscode 3 en een werkelijke einddatum in het Centraal Krediet Informatiesysteem (hierna: CKI) van de Stichting Bureau Krediet Registratie (hierna: BKR) laten registreren. Na het verstrijken van de bewaartermijn van vijf jaar is de BKR-registratie van de ex-partner 20 december 2021 automatisch verwijderd uit het CKI. Door het behalen van een schone lei is de hoofdelijke aansprakelijkheid inzake de lening voor de ex-partner komen te vervallen.

2.5 In 2015 heeft de verkopend makelaar geadviseerd de vraagprijs te verlagen naar € 185.000,-. Na ontvangst van een bod van € 175.000,- heeft de bank de woning opnieuw laten taxeren. Op basis van het taxatierapport hebben zowel de bank als de bewindvoerder van de ex-partner ingestemd met dit bod en is de woning onderhands verkocht en in januari 2016 geleverd. Na de verkoop resteerde er een schuld van € 102.852,75. De bank heeft haar vordering ingediend bij de bewindvoerder van de ex-partner. De consument heeft haar maandelijkse betalingen van € 250,- aan de deurwaarder voortgezet.

2.6 Begin 2021 heeft de bank via de deurwaarder een voorstel ontvangen van de schuld-hulpverlener van de gemeente voor een minnelijke schuldregeling tegen finale kwijting van € 250,- per maand met een looptijd van 36 maanden. De bank is met deze regeling akkoord gegaan. De invordering is in juli 2021 aangevangen en is in juli 2024 beëindigd. Op 6 augustus 2024 heeft de bank een bijzonderheidscode 3 en een werkelijke einddatum (6 augustus 2024) in het CKI laten registreren. De negatieve BKR-registratie (hierna: de BKR-registratie) blijft vanaf de werkelijke einddatum vijf jaar zichtbaar in het CKI.

2.7 De consument heeft de bank diverse keren gevraagd de BKR-registratie vroegtijdig uit het CKI te laten verwijderen. De bank heeft deze verzoeken afgewezen. Verdere uitwisseling van de standpunten tussen partijen heeft niet geleid tot een oplossing van de klacht van de consument, waarna zij haar klacht bij Kifid heeft ingediend.

2.8 Tijdens de zitting op 4 december 2025 heeft de bank, net als in de schriftelijke procedure, de consument gewezen op het belang van het aantonen van haar financiële stabiliteit en voor de onderbouwing hiervan het aanleveren van de door de bank gevraagde stukken. De bank heeft aangegeven bereid te zijn een nieuwe belangenafweging te maken, mits de consument na de hoorzitting de gevraagde aanvullende stukken zou overleggen, waaronder kopieën van bankafschriften. De consument weigerde echter kopieën van bankafschriften te verstrekken. Omdat de wel ingediende stukken voor de bank onvoldoende waren om de vermogenspositie, reserves en daarmee samenhangende financiële stabiliteit te kunnen vaststellen, heeft de bank de commissie verzocht over te gaan tot een uitspraak.

De klacht en vordering

2.9 De consument klaagt over de BKR-registratie in het CKI en vordert verwijdering. De consument voert hiertoe het volgende aan.

2.10 De consument stelt dat zij door het handelen van haar ex-partner in de betalingsproblemen is gekomen. Nadat haar relatie met de ex-partner was beëindigd heeft de consument met haar kinderen noodgedwongen de woning verlaten. De consument heeft toen met de ex-partner afgesproken dat de consument maandelijks de helft van de lening naar de ex-partner zou overmaken. Twee jaar later zag de consument bij toeval een betalings-herinnering en bleek dat de ex-partner zich niet aan zijn betalingsverplichtingen tegenover de bank had gehouden. Tot die tijd was zij niet op de hoogte van de achterstanden. De consument wilde met de ex-partner een regeling treffen, maar dat weigerde hij. Wegens het oplopen van de achterstanden hebben zij toen besloten om de woning te verkopen. Met in gedachte dat de woning zou worden verkocht en door de verkoop de schuld zou worden afgewikkeld, heeft zij geen adreswijziging aan de bank doorgegeven. Op een zeker moment heeft een kennis van de consument aangeboden om de woning tegen een marktconforme prijs te kopen, zodat er geen enorm verlies zou ontstaan. Hier heeft de bank niet aan mee-gewerkt. Dit verwijt de consument de bank. De bank had moeten meewerken aan een reguliere verkoop. De schuld aan de bank liep verder op en de woning is uiteindelijk geveild, waardoor er een restschuld overbleef.

Daar voegt de consument aan toe dat de ex-partner tussen 2010 en 2016 bewust de verkoop van de woning heeft tegengewerkt. Hij heeft de bank voorgelogen over de waarde van de woning met behulp van bevriende makelaars en taxateurs, wat uiteindelijk voor de consument heeft geleid tot een grotere restschuld. Omdat de consument de restschuld niet kon betalen heeft de consument met de bank een betalingsregeling van 36 maandtermijnen getroffen. Daarbij heeft ze zonder één maand over te slaan elke maand haar verplichting aan de bank voldaan.

2.11 Volgens de consument is de ex-partner bewust een WSNP-traject ingegaan om van schulden af te komen. Op 20 december 2016 heeft de ex-partner een schone lei verkregen. Indien er een schone lei wordt afgegeven, dient men volgens de consument ook de helft van de schuld af te boeken. De consument verwijt de bank dat de bank de ex-partner kwijtschelding heeft verleend voor de helft van de totale restschuld om vervolgens dit deel bij de consument te verhalen, terwijl de consument altijd te goeder trouw heeft gehandeld. Nu is de BKR-registratie op naam van de ex-partner in 2021 uit het CKI verwijderd, terwijl de BKR-registratie van de consument nog tot augustus 2029 in het CKI zichtbaar is. Daarbij vindt de consument het bijzonder dat in 2013 bij de BKR-registratie op naam van de consument niet de bijzonderheidscode 3 is vermeld, maar dat deze pas later is vermeld.

2.12 De consument wil graag een nieuwe woning kopen. In [maand] 2024 is haar partner (46 jaar) overleden. De consument heeft hem gevonden in de badkamer. Dit was voor de consument een zeer traumatische ervaring. Zij ziet nog dagelijks de beelden voor zich, wat versterkt wordt door het feit dat zij nog steeds in deze woning woont. Gezien haar inkomen komt de consument niet in aanmerking voor sociale huur. Particuliere huur is te duur voor haar. De consument wil graag verder gaan met haar leven en een nieuwe start maken. Zij vindt het onmenselijk dat zij al 13 jaar alleen verantwoordelijk is gehouden voor een restschuld en dat zij nu nog 4 jaar in haar huidige huurwoning moet blijven wonen, die daarbij ook nog in slechte staat verkeert en waarvan de huur elk jaar wordt verhoogd zonder onderhoud. Dat de consument in totaal 18 jaar moet boeten, is volgens de consument buitenproportioneel.

2.13 De consument geeft aan financieel stabiel te zijn. Zij beschikt over een vast dienstverband met een stabiel inkomen. De consument heeft thans geen spaargeld. Dit is omdat zij in maart 2025 een auto heeft gekocht voor € 11.000,- en twee keer op vakantie is geweest, kosten € 2.700,-. Op basis van haar inkomsten en uitgaven kan de consument de woonlasten voor een nieuwe woning aantoonbaar dragen. De BKR-registratie belemmert de consument echter bij het verkrijgen van een hypothecaire geldlening.

Het verweer

2.14 De bank heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

Inleiding

3.1 De commissie ziet zich voor de vraag gesteld of de bank gehouden is de BKR-registratie van de consument te verwijderen. De commissie komt tot het oordeel dat de bank de BKR-registratie niet hoeft te (laten) verwijderen. Zij licht dat hieronder toe.

3.2 De bank is als aanbieder van krediet verplicht deel te nemen aan een stelsel van kredietregistratie, het CKI, dat door BKR wordt bijgehouden. De bank is als deelnemer gebonden aan het Algemeen Reglement CKI waarin nadere regels staan over de kredietregistratie. Zo dient de bank een afboeking van een bedrag van € 250,- of meer met een bijzonderheidscode 3 te registreren in het CKI.

De registratie van de bijzonderheidscode 3 is technisch juist.

3.3 Uit de ingediende stukken blijkt dat de consument het bijzonder vindt dat in 2013 de bijzonderheidscode 3 niet zichtbaar was in het CKI, maar pas op 6 augustus 2024 is geregistreerd. De bank heeft aangegeven dat dit de datum is van de laatste betaling tegen finale kwijting en de bank de betaling juist heeft verwerkt. Volgens de commissie heeft de bank overeenkomstig de voorschriften van het CKI gehandeld doordat de bank op het moment dat de restantvordering ten aanzien van de consument volledig is afgeboekt dat middels een bijzonderheidscode 3 heeft laten registreren. Dit betekent dat de registratie van de bijzonderheidscode 3 technisch juist is en verwijdering op deze grond niet gerechtvaardigd is.

Juridisch kader van de belangenafweging

3.4 Het verzoek van de consument met betrekking tot verwijdering van de BKR-registratie moet worden beoordeeld op grond van de bepalingen van de Algemene verordening gegevensbescherming (hierna: AVG). De relevante bepalingen uit de AVG zijn opgenomen in de bijlage. Daarbij neemt de commissie het volgende als uitgangspunt.

3.5 De BKR-registratie houdt op grond van artikel 4 lid 1 en 2 AVG een verwerking van de persoonsgegevens van de consument in. De bank is in dit kader verwerkingsverantwoordelijke. Artikel 6 lid 1 AVG bepaalt dat verwerking van persoonsgegevens alleen is toegestaan als ten minste aan één van de in dat artikel genoemde voorwaarden is voldaan. De rechtmatigheid van de BKR-registratie berust op de grondslag die is genoemd in artikel 6 lid 1 sub f AVG.[1]

[1] HR 3 december 2021, ECLI:NL:HR:2021:1814, te vinden op www.rechtspraak.nl

Daarin is bepaald dat de verwerking van persoonsgegevens rechtmatig is wanneer deze noodzakelijk is voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer – kort gezegd – de privacybelangen van de betrokkene (in dit geval de consument) zwaarder wegen dan die belangen.

3.6 Op grond van artikel 21 lid 1 AVG heeft de betrokkene echter te allen tijde het recht om vanwege met zijn/haar specifieke situatie verband houdende redenen bezwaar te maken tegen de verwerking van zijn persoonsgegevens.[2] De verwerkingsverantwoordelijke staakt de verwerking van de persoonsgegevens, tenzij hij dwingende gerechtvaardigde gronden voor de verwerking aanvoert die zwaarder wegen dan de belangen, rechten en vrijheden van de betrokkene. Als het bezwaar van de betrokkene op grond van artikel 21 lid 1 AVG slaagt, dan heeft de betrokkene het recht dat zijn persoonsgegevens zonder onredelijke vertraging worden gewist. Bij de vraag of de registratie in stand dient te blijven, dient de bank aan te tonen dat diens dwingende belangen bij handhaving van de coderingen zwaarder wegen dan de belangen of grondrechten en fundamentele vrijheden van de consument.

3.7 Er zal dus een belangenafweging moeten plaatsvinden op basis van artikel 21 lid 1 AVG, tussen enerzijds de belangen bij handhaving van de BKR-registratie en anderzijds het belang van de consument bij verwijdering daarvan.

De wederzijdse belangen

3.8 De consument heeft haar bezwaar tegen het handhaven van de BKR-registratie aangegeven en de voor haar specifieke situatie verband houdende feiten en omstandigheden naar voren gebracht, zoals weergegeven onder randnummer 2.10 tot en met 2.13.

3.9 De bank voert aan dat het doel van BKR is het bevorderen van een maatschappelijk verantwoorde financiële dienstverlening. BKR wil consumenten enerzijds behoeden voor overkreditering en andere financiële problemen. Anderzijds worden kredietverstekkers gewaarschuwd voor de problemen die consumenten hebben gehad.

3.10 De bank voert – samengevat – verder aan dat de consument na haar vertrek uit de woning haar verantwoordelijkheden niet heeft genomen en zij structureel te kort is geschoten in de betaling van de lening. De bank vindt dit verwijtbaar. De consument heeft op geen enkel moment contact opgenomen met de bank om haar persoonlijke gewijzigde (financiële) situatie te bespreken en te proberen tot een oplossing te komen. Ook heeft zij nagelaten, conform de van toepassing zijnde voorwaarden, een adreswijziging door te geven. In tegenstelling tot wat de consument heeft gesteld, heeft de bank nimmer een verzoek van de consument gehad mee te werken aan een onderhandse verkoop van de woning aan een kennis van de consument. Het enige bod wat de bank heeft ontvangen is het uiteindelijke bod van de koper. Dat de woning middels een veiling zou zijn verkocht is feitelijk onjuist.

[2] Artikel 17 lid 1 sub c AVG.

De woning is onderhands via een makelaar verkocht tegen een prijs die overeenkwam met de marktwaarde. De stelling dat de ex-partner de woningwaarde zou hebben gemanipuleerd berust op louter speculaties. Hier voegt de bank aan toe dat de door de consument gestelde waardevermindering van de woning mede het gevolg is geweest van het niet actief handelen van de consument, wat heeft bijgedragen aan het verval van de woning en een verkoop onder ongunstige marktomstandigheden.

3.11 Naar het oordeel van de bank is de consument er niet in geslaagd aan te tonen dat zij zich heeft ingespannen om de BKR-registratie te voorkomen. De consument trachtte louter te profiteren van de betalingsregeling van 36 maanden, waarbij zij haar schuld niet volledig zou aflossen en het voor de consument kenbaar was dat de bank een afboeking die groter is dan € 250,- verplicht is te melden bij BKR. Als de consument de schuldregeling en de daaruit voortvloeiende BKR-consequenties niet wenst te aanvaarden, ligt het op haar weg de gehele schuld jegens de bank alsnog in te lossen. De consument heeft echter sinds augustus 2024 geen betalingen meer verricht. De bank benadrukt dat zij niet verplicht was tot het verlenen van finale kwijting. Zou de bank hier niet aan hebben meegewerkt, zou de consument de komende 30 jaar gehouden zijn geweest tot aflossing van haar restschuld.

3.12 Hoewel de bank begrip heeft voor de wens van de consument, heeft de consument verzaakt aan te tonen dat de BKR-registratie de enige belemmering is voor het verkrijgen van een hypothecaire geldlening. Ook heeft de consument niet aangetoond dat huren geen optie is om aan haar wens te kunnen voldoen.

3.13 Naar het oordeel van de bank komt het verzoek van de consument te vroeg. De periode na het voldoen van de vordering tegen finale kwijting is te kort om te kunnen vaststellen dat de consument nu structureel financieel stabiel is. Uit de door de consument ingediende stukken blijkt niet dat zij beschikt over reserves in de vorm van spaargeld. Het ligt op de weg van de consument om deze stukken aan te leveren. Voor zover de consument meent dat er sprake is van enige financiële stabiliteit stelt de bank zich op het standpunt dat dit hoofdzakelijk is toe te rekenen aan het feit dat de bank heeft afgezien van het verhalen van de restschuld van ruim € 90.000,- op de consument.

3.14 Conform de van toepassing zijnde voorwaarden is in artikel 1 onder D ten aanzien van de hoofdelijke aansprakelijkheid onder andere opgenomen: *“Indien twee of meer personen zich tezamen als schuldenaar hebben gesteld zijn zij tegenover de geldgever steeds hoofdelijk aansprakelijk. De verbintenissen jegens de geldgever zijn ondeelbaar.(...)”.* Dat de ex-partner na het succesvol afronden van het WSNP-traject niet langer voor de schuld kan worden aangesproken, doet niets af aan de hoofdelijke aansprakelijkheid van de consument. De medeschuldenaar, in dit geval de consument, blijft onverminderd hoofdelijk aansprakelijk voor de gehele restschuld. Eventuele onderlinge afspraken tussen beide schuldenaren over de betaling van de hypotheektermijnen hebben geen derdenwerking jegens de bank.

3.15 De bank kan zich niet aan de indruk onttrekken dat het verzoek tot voortijdige verwijdering van de BKR-registratie hoofdzakelijk is gestoeld op het neerzetten van een negatief beeld van de ex-partner, teneinde haar eigen verantwoordelijkheden te minimaliseren. Volgens de bank zou prioriteit moeten worden gegeven aan het aantonen waarom de consument niet langer een risico vormt voor de financiële sector. Een dergelijke deugdelijke motivering ontbreekt echter, aldus de bank.

3.16 De bank ziet geen redenen op grond waarvan de BKR-registratie verwijderd zou moeten worden en/of waarvan het algemeen belang van handhaving van de BKR-registratie zou moeten wijken voor het belang van de consument. De bank voegt hieraan toe dat zij bereid is om na verloop van 2,5 jaar van de bewaartermijn een hernieuwd verzoek – met alle benodigde documenten - tot heroverweging in behandeling te nemen.

Belangenafweging

3.17 Naar het oordeel van de commissie, heeft de bank met hetgeen hiervoor is aangevoerd voldoende aangetoond dat de belangen bij handhaving van de BKR-registratie op dit moment zwaarder dienen te wegen dan de belangen van de consument bij verwijdering daarvan. De commissie zal dat hierna toelichten.

3.18 De BKR-registratie is ontstaan doordat de consument niet meer in staat was om aan haar verplichtingen jegens de bank te voldoen. Dat de oorzaak hiervan ligt in de gestelde persoonlijke omstandigheden is, hoe vervelend ook, een omstandigheid die binnen de risicosfeer van de consument valt.

3.19 De commissie is zich ervan bewust dat de consument een zware periode achter de rug heeft en nog steeds de gevolgen hiervan ondervindt. In het voordeel van de consument spreekt dat zij zich heeft ingespannen om haar schuldenproblematiek zelf op te lossen, zonder gebruik te maken van een schuldhulptraject. De commissie heeft daar ook waardering voor. Ook beseft de commissie dat het handelen van de ex-partner niet heeft bijgedragen aan de aflossing van de schuld. Dit doet echter niet af aan het feit dat de problemen in het verleden dusdanig ernstig zijn geweest dat potentiële kredietverstrekkers er belang bij hebben om op de hoogte te zijn van het kredietverleden van de consument bij het beoordelen van een kredietaanvraag.

3.20 De commissie is van oordeel dat de consument langer dient te worden beschermd tegen overkreditering. Hoewel de consument beschikt over een vast dienstverband met een stabiel inkomen en de commissie niet is gebleken dat er sprake is van een nieuwe problematische schuldensituatie, heeft de commissie niet kunnen vaststellen dat zij op dit moment in een (structureel) stabiele financiële situatie verkeert. Zoals door de consument ook zelf aangegeven, beschikt de consument niet over een spaarbuffer om financiële tegenvallers op te vangen. De commissie volgt de bank in haar stelling dat de huidige (verbeterde) situatie van de consument mede een gevolg is van de afboeking die de bank heeft moeten doen.

3.21 Verder acht de commissie het van belang dat de consument de laatste betaling tegen finale kwijting pas recent, in augustus 2024, heeft gedaan. Hoezeer de commissie het verzoek van de consument begrijpt, komt dit verzoek naar het oordeel van de commissie te vroeg. Van de bewaartermijn is pas anderhalf jaar verstreken. De bewaarperiode van vijf jaar is er juist voor om de consument te beschermen tegen overkreditering, waarbij de consument in een financieel stabiele positie kan komen en blijven. In de komende periode zal moeten blijken of de financiële situatie van de consument voldoende structureel stabiel is.

3.22 Ten slotte heeft de consument naar het oordeel van de commissie onvoldoende aangetoond dat het kopen van een woning op dit moment een zodanig zwaarwegend belang is dat dit verwijdering van de BKR-registratie, ondanks wat hiervoor is overwogen, nu al rechtvaardigt. De commissie betreurt hetgeen de consument heeft meegemaakt in haar huidige woning, maar hierdoor is voor de commissie is niet komen vast te staan dat de huidige situatie voor de consument onhoudbaar is en zij niet kan wachten totdat een langere periode van de bewaartermijn is verstreken en/of huren van een andere woning op dit moment geen optie is.

3.23 De commissie realiseert zich dat de consument graag het verleden achter zich wil laten en aan een nieuwe toekomst wil bouwen. Maar het belang van de consument is op dit moment onvoldoende zwaarwegend om verwijdering van de BKR-registratie te rechtvaardigen. De conclusie luidt dan ook dat de belangenafweging in het nadeel van de consument uitvalt en dat de bank de BKR-registratie mag handhaven. De commissie wijst het verzoek tot een vroegtijdige verwijdering van de BKR-registratie dan ook af. De commissie voegt hieraan toe dat zij het niet uitgesloten acht dat de bank, zoals door de bank zelf ook aangegeven, een andere afweging maakt als er een langere periode van de bewaartermijn is verstreken en de consument dan kan aantonen financieel stabiel te zijn, er verder geen (problematische) schulden zijn en zij nog steeds belang heeft bij verwijdering van de BKR-registratie.

4. De beslissing

De commissie wijst de vordering af.

Deze uitspraak is bindend. Of u tegen deze uitspraak beroep kunt instellen, kunt u nalezen in regel 7 van het Reglement Commissie van Beroep Kifid – vanaf 1 april 2024, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen/ . In regel 18.1 van dat reglement is bepaald dat beroep kan worden ingesteld tot 6 weken na de dag van deze uitspraak. Meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/ik-heb-een-klacht/hoe-werkt-het/in-beroep-gaan-bij-kifid/.

Binnen 2 weken na verzending van de uitspraak kunt u schriftelijk verzoeken een overduidelijke vergissing in de uitspraak zoals een schrijffout, een verkeerde naam/datum of een rekenfout te herstellen. De beslissing in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Ook kunt u binnen 2 weken na verzending van de uitspraak schriftelijk verzoeken de uitspraak aan te vullen als u vindt dat niet op alle onderdelen van uw vordering is beslist. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de Geschillencommissie Kifid niet op al uw argumenten is ingegaan. Meer informatie hierover staat onder vraag 58 en 59 van het Reglement Geschillencommissie Kifid – vanaf 1 april 2024, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen/ .

Contactgegevens Klachteninstituut financiële dienstverlening

Telefoonnummer: 070 - 333 8 999
Website: www.kifid.nl

Bijlage - Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Algemene verordening gegevensbescherming (AVG)

Artikel 4

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

1) „**persoonsgegevens**": alle informatie over een geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijke persoon („de betrokkene"); als identificeerbaar wordt beschouwd een natuurlijke persoon die direct of indirect kan worden geïdentificeerd, met name aan de hand van een identificator zoals een naam, een identificatienummer, locatiegegevens, een online identificator of van een of meer elementen die kenmerkend zijn voor de fysieke, fysiologische, genetische, psychische, economische, culturele of sociale identiteit van die natuurlijke persoon;
2) „**verwerking**": een bewerking of een geheel van bewerkingen met betrekking tot persoonsgegevens of een geheel van persoonsgegevens, al dan niet uitgevoerd via geautomatiseerde procedés, zoals het verzamelen, vastleggen, ordenen, structureren, opslaan, bijwerken of wijzigen, opvragen, raadplegen, gebruiken, verstrekken door middel van doorzending, verspreiden of op andere wijze ter beschikking stellen, aligneren of combineren, afschermen, wissen of vernietigen van gegevens;

(...)

Artikel 6

1. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:
   a) de betrokkene heeft toestemming gegeven voor de verwerking van zijn persoonsgegevens voor een of meer specifieke doeleinden;
   b) de verwerking is noodzakelijk voor de uitvoering van een overeenkomst waarbij de betrokkene partij is, of om op verzoek van de betrokkene vóór de sluiting van een overeenkomst maatregelen te nemen;
   c) de verwerking is noodzakelijk om te voldoen aan een wettelijke verplichting die op de verwerkingsverantwoordelijke rust;
   d) de verwerking is noodzakelijk om de vitale belangen van de betrokkene of van een andere natuurlijke persoon te beschermen;
   e) de verwerking is noodzakelijk voor de vervulling van een taak van algemeen belang of van een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is opgedragen;
   f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.

De eerste alinea, punt f), geldt niet voor de verwerking door overheidsinstanties in het kader van de uitoefening van hun taken.

(...)

Artikel 17

1. De betrokkene heeft het recht van de verwerkingsverantwoordelijke zonder onredelijke vertraging wissing van hem betreffende persoonsgegevens te verkrijgen en de verwerkingsverantwoordelijke is verplicht persoonsgegevens zonder onredelijke vertraging te wissen wanneer een van de volgende gevallen van toepassing is:
   a) de persoonsgegevens zijn niet langer nodig voor de doeleinden waarvoor zij zijn verzameld of anderszins verwerkt;
   b) de betrokkene trekt de toestemming waarop de verwerking overeenkomstig artikel 6, lid 1, punt a), of artikel 9, lid 2, punt a), berust, in, en er is geen andere rechtsgrond voor de verwerking;
   c) de betrokkene maakt overeenkomstig artikel 21, lid 1, bezwaar tegen de verwerking, en er zijn geen prevalerende dwingende gerechtvaardigde gronden voor de verwerking, of de betrokkene maakt bezwaar tegen de verwerking overeenkomstig artikel 21, lid 2;
   d) de persoonsgegevens zijn onrechtmatig verwerkt;
   e) de persoonsgegevens moeten worden gewist om te voldoen aan een in het Unierecht of het lidstatelijke recht neergelegde wettelijke verplichting die op de verwerkingsverantwoordelijke rust;
   f) de persoonsgegevens zijn verzameld in verband met een aanbod van diensten van de informatiemaatschappij als bedoeld in artikel 8, lid 1.

(...)

Artikel 21

1. De betrokkene heeft te allen tijde het recht om vanwege met zijn specifieke situatie verband houdende redenen bezwaar te maken tegen de verwerking van hem betreffende persoonsgegevens op basis van artikel 6, lid 1, onder e) of f), van artikel 6, lid 1, met inbegrip van profilering op basis van die bepalingen. De verwerkings-verantwoordelijke staakt de verwerking van de persoonsgegevens tenzij hij dwingende gerechtvaardigde gronden voor de verwerking aanvoert die zwaarder wegen dan de belangen, rechten en vrijheden van de betrokkene of die verband houden met de instelling, uitoefening of onderbouwing van een rechtsvordering.

(...)